

именія , поставены въ срѣднѣй родѣ , тогава връзка-та и сказуемо-то ся полагать въ ед. число; като: *това и онова е право; добро-то и право-то всякога помага.*

в) Сложный подлогъ кога ся начина отъ съжзы: *и, ни, нито, или, ту*, па между различни-ты прѣдмѣты , что правять подлога , повтарять ся тѣя съжзы , (както и *ли* кога ся повтаря) то връзка-та, или сказуемо-то ся поставять въ ед. число; като: *и Тръново и Софія е голѣмъ градъ; нито Стоянъ, нито Петъръ е кривдъ и пр.*

185. Кога сложный подлогъ състои отъ имена отъ различенъ родъ, напр. мъжскый и женскый, или отъ мъжскый и срѣдній, то прилогъ-тъ и опрѣдѣленія-та ся поставять въ мъжскый родъ; това въ разговоръ не ся познава, нъ въ писмо трѣбува да ся отличава; на пр. *Старци-ти и дѣтца-та бывать слаби.*

186. Кога-то двѣ имена; едно собственно , друго нарицателно , сѣ употрѣбены за единъ сѣщый прѣдмѣтъ , па сѣ отъ различенъ родъ , то, като знаемъ, че нарицателно-то е сѣщый подлогъ , а собственно -то му служи за опрѣдѣленіе , прилога трѣбува да съгласуваме съ нарицателно-то; напр: *рѣка Дунавъ е изобилна съ рибъ; село Копривщица е голѣмо.*

187. Кога-то сложный подлогъ е отъ личны мѣстоименія отъ прво, второ и тре-